

Тепло душі дарують дітям

У нашому місті проживає багато працьовитих і талановитих людей - представників різних професій. Серед них однією з найпочесніших є професія вчителя - мудрого наставника - провідника дітей у неповторний світ знань.

Ставши дорослими, ми з теплим щемом у серці згадуємо педагогів - першу вчительку, котра була для нас другою мамою, класного керівника, його настанови і поради.

«Дорога наша класна мамо! От і підійшли до кінця наші шкільні роки. Незабаром ми покинемо ці стіни. Ви були для нас турботливою мамою, суворим учителем, мудрим вихователем... Ми поступали, не виконували домашні завдання, іноді вередували. Ви завжди вміли знайти спільну мову з усіма і в кожного вклали частинку своєї душі...»

Такі щирі слова адресували Ларисі Федорівні Міщерук, своєму класному керівнику, вчительці фізичної культури ЗОШ №5, її вихованці. Обравши педагогічну стежину, вона гідно крокує нею, даруючи дітям тепло, турботу, знання, передаючи багаторічний досвід роботи колегам. Стаж роботи Лариси Федорівни складає 44 роки. Привітна, життєрадісна педагог завжди перебуває у тісному контакті з дітьми, живе їх проблемами, розрадить у потрібний момент. У пам'яті випускників постають незабутні дні, проведені в туристичних походах на Соколинні гори, у Берестечко, Базальтове, організовані Ларисою Федорівною та Юрієм Юрійовичем Міщеруками.

З дитинства у Лариси Федорівни виявилися здібності до фізкультури. Відвідуючи дитсадок, у п'ять з половиною років самотужки навчилася кататися на ковзанах, які їй привіз із відрядження з Києва тато. Спочатку вчилася стояти на них, ходила по снігу. Несподівано для батьків їх маленька донечка опанувала цей вид спорту.

У 1959 році стала першокласницею СШ №1. Наполеглива старанна дівчинка скрізь встигала. Окрім занять, відвідувала спортивні секції з баскетболу, гандболу, легкої атлетики, волейболу, лижну секцію, брала участь у лижних гонках. Улюблений предмет - фізкультура - викладали вчителі Борис Семенович Сасинюк і Віктор Григорович Нікіфоров.

У 1968 році, коли перед учнями гостинно відчинила двері новозбудована середня школа №5, Лариса з іншими учнями продовжила там навчання і, що символічно, стала в числі перших випускників. До речі, 1 вересня цей навчальний заклад зі своїми славними традиціями відзначатиме 45-річний ювілей. Очолив школу педагог за покликом душі, колишній фронтовик, згодом Почесний громадянин м.Костопіль, Арсен Андрійович Лаба.

На початку 1969 року Георгій Степанович Лазарчук, голова товариства «Колос», звернувся з проханням до директора школи на 3 дні звільнити від занять учениць Ларису Абрамову та Лідию Лалак для участі в обласних змаганнях з ковзанів. Приємна звістка про те, що Лариса поїде І місце на дистанціях з 300 і 500 м, стала радістю для

**Лариса Федорівна та
Юрій Юрійович Міщеруки**

університету, - викладав хімію, біологію, географію, деякий час був директором школи у с.Глушиця Сарненського району. Мати, Пелагея Михайлівна, навчала дітей українській мові та літературі. По закінченні технікуму молоде подружжя Міщеруків три роки працювало в с.Карпилівка Сарненського району, а з 1977 року - у Костопільській середній школі №5, яка стала для них другою домівкою, адже досвідчені педагоги не уявляють свого життя без улюбленої справи. Разом зі своїми вихованцями вони ділять їхні радощі і негаразди. І, зустрічаючи випускників, котрих за роки педагогічної праці вже чисельна кількість, цікавляться їхнім життям, адже віддавали для них частинку своєї душі. Вищу освіту Лариса Федорівна здобула у Луцькому педінституті, Юрій Юрійович - випускник Тернопільського вузу. Виховали трьох дітей: доньок Ірину, Світлану, сина Федора. Тішать їхні серця п'ятеро онуків: Мирослава, Юрій, Сашко, Ілля та Антон.

Народилася Лариса Федорівна 15 жовтня 1951 року в м.Костопіль. Батько, Абрамов Федір Єрмолайович, працював головним інженером в побутокombінаті, на склозаводі. Мама, Надія Миколаївна, викладала українську мову та літературу у школі №2 і була першим диктором радіомовлення у Костополі впродовж 8 років. У сім'ї панували доброзичливість, взаєморозуміння, повага один до одного. Найкращі риси характеру батьки прищеплювали своїм дітям - сину Ігорю і доньці Ларисі, навчали їх любові до праці. Сім'я проживала по вул. Тихій, тримала невелике господарство, і діти у всьому допомагали батькам. Зерна доброти і працелюбності, засіяні батьками, щедро проросли у душах їхніх дітей. Захопленням Федора Єрмолайовича було вирощування тюльпанів, які навесні радували своїм різнобарв'ям костопільчан, та різних сортів бузку. Також любив рибалити, збирати гриби і займатися полюванням. Надія Миколаївна вишивала картини, що

батьків та вчителів.

Непомітно промайнули шкільні роки, і перші випускники школи зі сльозами на очах прощалися із класними керівниками Людмилою Іванівною Яскал та Миколою Васильовичем Гордійчуком, вчителями. По закінченні школи вступила до Івано-Франківського республіканського технікуму фізичної культури і спорту на відділення «Рухливі і спортивні ігри». При вступі потрібно було виявити вміння з таких спортивних дисциплін як плавання, легка атлетика, гімнастика, спортивні ігри. Під час навчання брала активну участь у збірній команді технікуму з ковзанів, яка неодноразово виборювала призові місця.

Навчаючись на третьому курсі, познайомилася із студентом з відділення гімнастики Юрієм Міщеруком. Невдовзі молода пара одружилася. Юрій Юрійович народився на Львівщині, професійну стежину обрав не випадково - продовжив сімейну династію педагогів. Його батько, також Юрій

З 1986 року Лариса Федорівна - класний керівник, підготувала 4 випуски 11-х та стільки ж 9-х класів.

«Люблю роботу та дітей, як своїх рідних, - розповідає вона, - часто для власних бракувало часу, адже, окрім уроків, ще вела спортивні секції з баскетболу, загальної фізичної підготовки. А ще - виховні години, турпоходи»...

Багато випускників стали вчителями фізкультури, зокрема, Сергій Лазарчук, Роман Плащинський, Василь Мамчур та ін. Свого часу подружжя брало участь у спартакіаді товариства «Колос» серед спортсменів-ветеранів. Лариса Федорівна виборола I місце з метання гранати і II - з ядра. Нагороджена грамотами Міністерства освіти, районного відділу освіти.

Доля міцно поєднала подружжя педагогів - цього року вони відсвяткували 40-річний ювілей спільного подружнього життя.

Тож низький вам уклін, шановні педагоги, за невтомну працю, чуйність та тепло. *полаповані рихораттотом*